

DARY DUCHA SVÄTÉHO

ÚVOD

Darov Ducha Svätého je sedem, pretože sedmička je vo Svätom Písme číslom plnosti. Názvy darov Ducha Svätého sú z knihy proroka Izaiáša, kde sú uvedené ako prejavy Ducha, ktorý spočinie na Mesiášovi (Iz 11;2) Tiež svätý Pavol hovorí o dare Ducha Svätého – o charizmách (1Kor 12; 4-11, Rim 12; 6-8). Tiež hovorí, že „každý však dostáva prejavy Ducha Svätého na všeobecný úžitok“ (1 Kor 12; 7). Pozrime sa na tieto dary Ducha Svätého čím sú a ako sa môžu v živote kresťana prejavovať. V nasledujúcom materiály je ku každému daru malá úvaha, návrh príbehu a impulz pre život.

1. TÉMA: DAR MÚDROSTI – rozlišovať dobro od zla.

Aj keby človek všetko na svete poznal, nemusí byť predsa múdry. Múdrosť totiž nie je chytrosť. Pravá múdrosť znamená schopnosť rozlišovať dobro od zla. Múdry človek si dokáže vytvoriť správnu stupnicu hodnôt – čo je v živote dôležité, čo je menej dôležité a čo vôbec nie je dôležité. Múdry človek dokáže tiež žasnúť nad krásami stvoreného sveta, poznať z nich Boha Stvoriteľa a mať ho rád. Múdry človek pozerá na veci a na ľudí Božími očami: vidí v každom človeku dobro. Múdrosť pre kresťana znamená nasmerovať celý svoj život k Bohu – cieľu svojho života.

Príbeh – Ako položiť kamene

Učiteľ filozofie prišiel do triedy. Keď si študenti sadli, vybral zo stolíka nádobu a naplnil ju až po okraj veľkými kameňmi. Potom sa spýtal, či už je nádoba plná. Študenti povedali, že áno. Učiteľ vybral krabicu s menšími kameňmi a nasýpal ich navrch. Zatriasol nádobou a menšie kamienky popadali medzi veľké kamene a vyplnili medzery medzi nimi. Opäť sa spýtal, či už je nádoba plná. Študenti súhlasili, ale s váhaním.

Učiteľ vytiahol sáčok s pieskom a nasýpal ho na povrch nádoby. Piesok vyplnil aj tie najmenšie štrbinky. Ani teraz nebola nádoba celkom plná – ešte bolo možné ju naplniť vodou.

Potom odpovedal: „Touto otázkou som vám chcel vysvetliť, že táto nádoba je ako váš život. Veľké kamene znázorňujú dôležité veci, ako je rodina, partner, deti, priatelia. Pokiaľ by ste ich stratili zničilo by vás to. Menšie kamienky ukazujú ostatné menej dôležité veci napr.: auto, dom, zamestnanie. A piesok všetko ostatné – drobnosti každodenného života. Keby sme piesok alebo kamienky do nádobky dali ako prvé, nezostalo by miesto pre veľké kamene. A tak to platí aj v živote: keď budete strácať čas a energiu drobnosťami a nepodstatnými vecami, nikdy nebudete mať čas na veci, ktoré sú skutočne veľmi dôležité! Preto sa milí študenti venujte v živote skutočne dôležitým veciam. Hrajte sa so svojimi deťmi, urobte radosť svojej manželke alebo manželovi. Dajte si záležať na kameňoch, veciach, na ktorých vám naozaj záleží. Určte si ciele a to ostatné sú len kamienky a piesok. Prajem vám veľa šťastia. Dúfam, že sa vám to podarí.“

Úvaha:

V živote je však niekedy veľmi ťažko rozoznať, čo je „piesok“ a čo sú „kamene“. Autor biblickej knihy Múdrosti hovorí: „Ale keď som videl, že sa jej nedomôžem inak, len keď (mi ju) dá Boh.“ (Múdr 8; 21) . Preto prosme Ducha Svätého o tento dar, pretože sami nikdy nedosiahneme pravú múdrosť. Múdrosť tiež nie je možné získať raz a navždy, ale je potrebné o ňu aj pokorne prosiť celý život.

2. TÉMA: DAR ROZUMU – hľadať a nachádzať pravdu.

Dar rozumu nie je iba schopnosť myslieť, ale je to i túžba hľadať a nachádzať pravdu. Kto je rozumný, nelipne na povrchu, neposudzuje ľudí, vecí a udalosti podľa vonkajšku. Rozumný človek je pozorný, uvažujúci a rozvážny. Slovo *rozum* z latinského slovíčka *intellect*. Tento výraz vznikol z dvoch slov: *inter* a *leger*, čo znamená „poznávať zvnútra“ (doslovne „čítať zvnútra“). Dar rozumu teda dáva človeku pohľad na najdôležitejšie otázky života. Rozumný človek túži poznať zmysel všetkých vecí, zvlášť Boha a jeho úmysly.

Príbeh - Anjeli pútnici

Dvaja anjeli sa zastavili, aby strávili noc v dome bohatej rodiny. Rodina bola nepohostinná a odmietla anjelov nechať v miestnosti pre host'ov. Miesto toho bolo ubytovanie v studenej pivnici. Keď si ľahli na tvrdú studenú podlahu, starší anjel uvidel diery v stene a opravil ju. Keď sa mladší anjel udivený pýtal prečo, starší odpovedal: „Veci nie sú také, aké sa zdajú“.

Na ďalší deň si išli odpočinúť do domu veľmi biedneho človeka, ale pohostinného farmára a jeho ženy. Len čo sa manželia s nimi podelili s trochou jedla čo mali, povedali anjelom, aby si odpočinuli na ich posteliach, aby si dobre odpočinuli. Ráno po svitaní našli anjeli farmára a jeho ženu v slzách. Ich jediná krava, ktorej mlieko bolo jediným príjmom rodiny, ležala v chlieve mŕtva. Mladší anjel sa spýtal staršieho ako sa to mohlo stať.

„Prvý muž mal všetko a ty si mu pomohol“ vyčítal mu. „Druhá rodina mala málo, ale bola ochotná sa podeliť o všetko a ty si dovolil, aby stratili kravu? Prečo?“

„Veci nie sú také, aké sa zdajú“, odpovedal starší anjel. „Keď sme boli v pivnici, všimol som si, že v tej diere v stene bola zásoba zlata. Keďže majiteľ bol chamtivý a nechotný sa deliť, zamuroval som stenu, aby nemohol nájsť poklad. Keď sme ďalšiu noc spali u farmára, prišiel si anjel smrti pre jeho ženu. Ale ja som mu namiesto nej dal kravu“.

Úvaha:

To, čo poznávame zvonku, nie je všetko. Nepoznáme všetky súvislosti. Musíme sa učiť vidieť veci, udalosti a osoby ináč – nie iba očami, ale i srdcom, tzn. s láskou, pochopením, láskavosťou a s dôverou, že pravý zmysel všetkého poznáme až u Boha. Aby sme to dokázali, prosme si dar rozumu – dar hľadať a nachádzať pravdu.

3. TÉMA: DAR RADY – správne sa rozhodovať.

Dar rady pomáha človeku správne sa rozhodovať v každej životnej situácii. Dar rady neznamená radiť druhým, ale predovšetkým načúvať hlasu Boha a nechať sa Ním viesť. Človek, ktorý je Bohom obdarovaný týmto darom sa snaží objaviť plán, ktorý má s ním Boh. Chce nájsť to, k čomu ho Boh volá. Len ten, kto sa necháva Bohom viesť, môže potom aj iným dobre poradiť.

Príbeh – Niekedy stačí spýtať sa

Traja ľudia sa jedného dňa ocitli na brehu prudkej a nebezpečnej rieky. Všetci traja sa potrebovali dostať na druhú stranu. Bolo to pre nich veľmi dôležité.

Prvý, prefikáný kupec a veľký obchodník, ktorý dokázal obratne viesť ľudí a veci, pokľakol a obrátil sa k Bohu so slovami: „Pane, daj mi odvahu ponoriť sa do týchto nebezpečných vôd a prejsť cez rieku. Na druhej strane ma čakajú veľmi dôležité záležitosti. Zdvojnásobím svoje zisky z toho, čo zarobím a dám na kostol, ale musím veľmi rýchlo konať.“ Vstal a po chvíľke uvažovania sa ponoril do vody. Ale voda ho strhla a odniesla.

Druhý bol vojak známy svojou bezúhonnosťou a odhodlanosťou. Postavil sa do pozornosti a prosil: „Pane, daj mi silu prekonať túto prekážku. Podrobím si riekku, pretože bojovať za slávu je mojím mottom“. Bez váhania sa vrhol do vody, ale prúd bol silnejší ako on a odniesol ho preč.

Tretou osobou bola žena. Doma ju očakával manžel a deti. Tiež aj ona pokľakla a prosila: „Pane, pomôž mi, daj mi radu a poskytni mi dosť rozumu, aby som prekonala túto nebezpečnú riekku.“ Vstala a všimla si, že neďaleko pastier stráži stádo oviec. „Ako sa môžem dostať cez túto riekku?“ opýtala sa pastiera. „Desať minút odtiaľ za tamtou vyvýšeninou je most“ odpovedal pastier. Niekedy stačí len trochu pokory a nájde sa niekto, kto ukáže správny smer.

Úvaha:

Ľudové príslovie hovorí: „Komu niet rady, tomu niet pomoci“. Dalo by sa to povedať aj takto: „kto si nechce dať poradiť a myslí si, že sám vie najlepšie všetko, ten sa môže veľmi ťažko zmýliť“. K dobrému rozhodovaniu niekedy nestačí zdravý rozum, ale je potrebné, aby sme boli osvietení Duchom svätým, zvlášť darom rady. V okamihoch rozhodovania teda nezabudnime sa „radiť“ s Bohom.

4. TÉMA: DAR SILY – vytrvať v skúškach.

Dar sily vlieva človeku odvahu, vytrvalosť a húževnatosť. Tento dar človeku pomáha, aby bol schopný čeliť zlu a bojovať s ním v každej jeho podobe – so zlom v nás i okolo nás. Dar sily nám pomáha prekonávať prekážky, vytrvať v skúškach. Upevňuje našu vieru, dodáva nádej a prebúda lásku. Dar sily človeka uschopňuje, aby nestrácal optimizmus a radosť.

Príbeh: O vytrvalosti

Boli raz dvaja ľudia, ktorí sa rozhodli vykopať si studňu. Jeden z nich bol trpezlivý a druhý netrpezlivý. Trpezlivý človek si našiel vhodné miesto a začal. Dostal sa do hĺbky dvoch, desať až dvadsať metrov. Bola to dlhá, ťažká a namáhavá práca, ale nakoniec sa však predsa vďaka svojmu úsiliu a trpezlivosti dopracoval k cieľu - k vode. Druhý človek bol človek veľmi netrpezlivý. Tiež i on si vyhládol vhodné miesto a pustil sa do práce. Keď sa však dostal do určitej hĺbky a vodu nenašiel povedal si, že radšej skúsi iné vhodnejšie miesto, kde sa nebude musieť až toľko namáhať a na vodu narazí blízko pod povrchom. Pustil sa do práce na novom mieste. Ale ani tu sa úspech nedostavil tak skoro a preto zanechal aj toto miesto a išiel hľadať šťastie na inom mieste. Vyčerpaný smädом a hnaný klamnou ilúziou rýchleho úspechu a čo najmenej námahy ešte doposiaľ márne prekopáva krajinu, aby nakoniec úplne vyprahnutý biedne zahynul.

Úvaha

Odvahu a vytrvalosť potrebujeme každý deň znovu a znovu. Ľudskými silami nevládžeme a nezvládame všetko. Dar sily od Ducha Svätého nám môže dať silu k tomu, aby sme vytrvali v plnení svojich povinností i keď to nie je ľahké; aby sme boli verní svojim sľubom i keď to niečo stojí; aby sme žili ako kresťania i keď sa budeme musieť „plaviť proti prúdu“. Prosme teda Ducha Svätého o dar sily.

5. TÉMA : DAR UMENIA (POZNANIA, VEDOMOSTI) – umenie žiť ako kresťan.

Dar umenia sa niekedy tiež nazýva dar poznania alebo dar vedomosti. Tento dar neznamená iba schopnosť poznávať rozumom, ale človek tiež získava skúsenosť s Bohom. Pravé poznanie je poznaním Boha. Darom poznania nám umožňuje preniknúť do Božích tajomstiev, dáva nám schopnosť poznávať a chápať Božie slovo. Vtláča nám Božie slovo do srdca, pripomína nám ho a učí nás umeniu žiť ako opravdiví kresťania.

Príbeh – Vlastná bránka.

Ondrej chodil s kamarátmi hrať futbal. Dnes sa ale ich mužstvu vôbec nedarilo, prehrali 0:3. A za to všetko mohol práve Ondrej, lebo na viac dal vlastný gól. Taká hanba! A pritom si dal toľko záležať, toľko trénoval. V šatni si musel vypočuť poznámky spoluhráčov: „Človeče, veď i naša babička by hrala lepšie!“ – „Keď človeku nejde futbal, mal by to nechať“. Ondrej by si bol najradšej zapchal uši, aby to nepočul. Cestou domov neprehovoril ani slovo. Premýšľal: mám vôbec nejaké schopnosti? Karol hrá ako keby sa s loptou priamo narodil. Jurko zase úžasne vie hrať na gitaru. Všetky dievčatá sa za ním blázni. Marta vie zase krásne maľovať. Marek je špecialista na počítače. Každý má niečo zvláštne, len ja nemám nič – myslí si Ondrej. Zrazu počuje výkrik. Cez cestu sa kotúlajú jablka, hrušky a celý nákup. Starej babke sa roztrhla taška a celý nákup sa jej vysypal na cestu. Ondrejovi kamaráti sa na to pozerajú a smejú sa. Niektorí z nich si dokonca schmatli jablko a utiekli preč. Ondrej ide k babke a ponúkne jej: „Pomôžem vám to pozbierať a dať do auta“. Keď je všetko pozbierané, podá mu pani čokoládu a hovorí: „Ďakujem ti! To som mala šťastie, že si mi pomohol. Takého šikovného mládenca ako si ty človek nestretne každý deň!“

Úvaha:

Každý človek má nejaké nadanie od Boha. Niektoré schopnosti sú viditeľné - napr. hudobné nadanie, výtvarné nadanie, manuálna zručnosť, šikovnosť v športe. Iné dary naopak nemusia byť natoľko viditeľné – napr. všímať si druhých, ochota pomôcť, schopnosť odpustiť.... I ten kto nevie na nič hrať a nič namaľovať, môže byť veľkým umelcom. Prečo? Pretože život každého človeka je tým najväčším umeleckým dielom. Aby sa nám toto dielo vydarilo, potrebujeme k tomu dar poznania od Boha. Boh človeka stvoril „na svoj obraz“ a preto jedine vtedy, keď poznávame Boha, jeho vôľu a jeho pôsobenie, môžeme v sebe odkrývať Boží obraz. Boh sa nám dáva poznať aj z Písma Svätého. Prosme si dar umenia, aby sa náš život stával skutočným umeleckým dielom podľa Božieho zámeru.

6. Téma: DAR ZBOŽNOSTI – dôverovať Bohu

Zbožný človek nie je ten, kto od rána do večera odrieka naučené modlitby, ale ten, kto Bohu bezhranične dôveruje. Zbožnosť je postoj, ktorým sa človek odovzdáva Bohu s takou dôverou, s akou dieťa nachádza istotu v náručí otca a matky. Zbožnosť je láska k Bohu. Dar zbožnosti nám umožňuje poznať veľké Božie milosrdenstvo k nám a opätovať ho láskou k Bohu a k ľuďom.

Príbehy: (príbehy sú až 3, možno si vybrať).

Niť zhora

Jeden pavúk sa rozhodol, že si upradie krásnu niť, aby mal dostatok potravy a bol vždy dobre zabezpečený. Najprv si upevnil hlavnú niť a spustil sa po nej dole. Potom začal priasť dookola na všetky strany nite. Vzniklo nádherné umelecké dielo. Pavúk si ho so záľubou prehliadal a prechádzal sa po ňom. Neskôr si do siete chytil chutnú mušku, potom ďalšiu a ďalšiu. Nikdy netrpel hladom. Každý deň sa pyšne kochal vo svojom diele. Keď sa niekde sieť iba máličko narušila hneď bežal a popopravil si ju. Raz mal pavúk zlú náladu, pretože bola zima a skoro žiadne muchy nebolo vidieť. Poprezeral si ako zvyčajne svoju sieť a zrazu ho napadlo: Čo robí tá niť, čo vedie hore? Veď je tu nanič iba tu prekáža! Nahnevaný pavúk šiel a niť zhora svojimi zubami preťal. Vtom sa však zrútila celá sieť a nebohý pavúk sa do nej zamotal. Niť zhora, ktorú pavúk prehryzol, totiž držala celé jeho dielo. (neznámy zdroj)

Modlitba bez knihy

Jeden chudobný roľník chodil na trh a nosil si so sebou aj modlitebnú knižku. Jedného dňa si knihu zabudol doma. Rozprával sa s Pánom Bohom takto: „Pane, urobil som dnes veľmi veľkú hlúposť. Nevzal som si so sebou modlitebnú knižku a nepamätám si žiadnu modlitbu. Ty však, Bože, poznáš všetky modlitby, ktoré kedy boli napísané. Poznáš všetky písmená. Ja ti teda päťkrát odriekam celú abecedu a ty si z písmen sám poskladaj modlitbu, veď Ty vieš všetko.“ Boh povedal anjelom: „Zo všetkých modlitieb, ktoré dnes došli k môjmu sluchu, bola táto modlitba najkrajšia, pretože vychádzala z úprimného a pokorného srdca“. (Fiorella Sarti: Un racconto per te; <http://www,qumran 2. Net>)

Svätá Terézia z Lisieux o modlitbe

Akú veľkú moc má modlitba. Možno povedať, že je to kráľovná, ktorá má v každom okamihu voľný prístup ku kráľovi a môže od neho dostať všetko o čo ho žiada. K vyslyšaniu nie je vôbec nutné prečítať si v knihe krásnu formulu, zloženú pre nejakú príležitosť... nemám odvahu prinútiť sa k hľadaniu krásnych modlitieb v knihách! Z toho ma bolí hlava, toľko ich je! A potom jedna je krajšia ako tá druhá. Nemôžem sa ich modliť všetky a keď neviem, ktorú si vybrať, robím to ako deti, ktoré nevedia čítať. Celkom skromne hovorím Bohu to, čo mu chcem povedať, bez krásnych fráz a On mi vždycky rozumie. Pre mňa je modlitba vzlet srdca, je to jednoduchý pohľad k nebu, je to vzdávanie vďaky a lásky v skúškach i v radosti. Skrátka, je to niečo veľké, nadprirodzené, čo mi rozširuje srdce a spája ma s Ježišom. (Terézia z Lisieux: Autobiografické spisy, vydavateľstvo KNA, 1991)

Úvaha:

Niekedy nám modlitba pripadá ako veľká strata času. Máme toľko dôležitých vecí na prácu! Modlitba predsa môže počkať.... Lenže modlitba je taká naša „niť zhora“, ktorá nesie celý náš život. Modlitba je výrazom lásky. „*Nemodlíme sa len vtedy, keď niečo potrebujeme, ale preto, že chceme „byť s Bohom“, ktorý nás má rád. Modlíme sa tak, ako žijeme, pretože žijeme tak ako sa modlíme*“.

7. TÉMA: DAR BÁZNI BOŽEJ – mať rád Boha nadovšetko

Bázeň Božia nie je strachom z Boha. Darom bážni Božej si človek uvedomuje, že nie je zvrchovaným Pánom sveta, ale že všetko má od Boha. Človek obdarený bážňou Božou chce byť stále v Božej blízkosti a nechce nič urobiť, čo by ho od Boha vzdalovalo. Kto má Boha rád a uznáva ho za svojho Pána a Stvoriteľa, ten dokáže mať rád aj ľudí.

Príbehy: (možno si vybrať).

Nepodpísala

Spoločnosť Post bellum zaznamenáva životné príbehy ľudí, ktorí prežili ťažké situácie. Ide napríklad o väzňov, disidentov, vojnových veteránov, ktorí museli preukázať odvahu a statočnosť. Niektoré osobnosti sú každoročne oceňované ocenené Cenou Pamäti národa. Jedna takto ocenená žena, Miluška H. rozprávala svoj príbeh. V roku 1953 bola zatknutá. Mala 24 rokov a mala dvojročného syna. Štátna bezpečnosť (STB) ju pri výsluchu nútila k tomu, aby podpísala, že bude s STB spolupracovať a udávať svojich priateľov, s ktorými sa snažila o to, aby sa šírila pravda a spravodlivosť. Povedali jej: „Podpíšte a hneď môžete ísť so svojim synom domov“. Rozprávala o tom: „Bola to vtedy najhoršia chvíľa v mojom živote. Som veriaca a v tú chvíľu som sa začala modliť a povedala som: „Pane

Bože, prosím ťa pomôž mi, pomôž mi“. A zrazu mi bolo jasné, že spoluprácu podpísať nemôžem. A bolo to, ako by Boh zrazu stal vedľa mňa, ako keby mi podával pomocnú ruku a ubezpečoval ma, že nie som sama...“ Statočná žena nepodpísala a bola odsúdená na päť rokov do väzenia.

(<http://www.pametnaroda.cz/menu/witness/page/3>)

Cisárovná

Keď zomrel jeden cisár, mladý princ sa pripravoval na to, že nastúpi na jeho miesto. Múdry princ vychovávateľ mu ponúkol pomoc: „Prv ako zasadneš na trón, vyber si svoju budúcu cisárovnú. Vysvetlím ti, ako nájsť tú, ktorá je toho najviac hodna.

Na pozvanie princa sa zišli na kráľovskú audienciu najkrajšie dievčatá z celej zeme. Boli oblečené do tých najnádhernejších šiat a vyzdobili sa najvzácnejšími šperkmi. Princ obklopený svojimi dvoranmi, oznámil podmienky súťaže: „Dám každej z vás semienko. Tá, ktorá mi prinesie za šesť mesiacov kvetinu, stane sa mojou cisárovnou.“

Najmladšia slúžka v kráľovskej kuchyni, ktorá bola do princa tajne zamilovaná sa rozhodla, že sa tiež súťaže zúčastní: „Viem, že nemôžem byť nikdy vybraná, ale je to moja jediná príležitosť, ako byť aspoň pár okamihov po boku princa a aj to ma naplňa šťastím“ pomyslela si. Keď na dievčinu prišiel rad, vzala svoje semienko – maličké tmavé zrnko – a odniesla si ho domov zabalené vo vreckovke. Starostlivo ho zasadila do kvetináča plného najlepšej a vlhkej hlíny. Nebola v záhradníctve nejako zvlášť zbehlá, ale venovala sa semienku s veľkou trpezlivosťou a nežnosťou. Každé ráno úzkostlivo skúmala tmavú zeminu a dúfala, že už uvidí klíčiť očakávaný výhonok.

Prešlo šesť mesiacov, ale z jej kvetináča nič nevyrástlo. Prišiel deň ďalšej audiencie. Keď dievčina prišla do paláca so svojim kvetináčom v ktorom bola jej hlina a žiadna rastlina, videla že všetky ostatné súťažiaci mali výborné výsledky. Vošiel princ a na každú dievčinu sa veľmi pozorne a starostlivo popozeral. Prešiel okolo každej z nich. Kvetiny boli naozaj nádherné. Pozrel sa aj na kuchárku, ktorá sa neodvážila ani oči pozdvihnúť a svoj škaredý prázdny kvetináč takmer schovala. Keď princ preskúmal všetky dievčiny, zastavil sa uprostred miestnosti a oznámil výsledok súťaže: „Nová cisárovná a moja nevesta je táto dievčina“.

V hlbokom tichu bolo počuť takmer tlkot všetkých srdiec. Princ vzal bez váhania za ruku mladú slúžku. Potom vysvetlil dôvod svojho rozhodnutia:

„Táto dievčina ako jediná vypestovala kvetinu, vďaka ktorej je hodná stať sa cisárovnou – kvetinu poctivosti. Všetky semienka, ktoré som rozdal boli iba kúsky farebného dreva a z tých by nikdy nič nemohlo vyrásť“.

(Bruno Ferrero: Kvetiny pre dušu, Portál, 2009)

Úvaha:

Ad Nepodpísala:

Žena z príbehu odolala naliehaniu ŠTB nie zo strachu, ale preto, že nechcela nič podniknúť, čím by si pošpinila svoje svedomie, čím by sa spreneverila svojmu presvedčeniu. Ide o extrémnu situáciu, avšak i my sa môžeme ocitnúť v situácii, kedy potrebujeme dar bážni Božej. Príklad: keď ma kamaráti lákajú urobiť niečo zlého, treba to odmietnuť aj keď sa mi budú vysmievať preto: „Máš strach z rodičov?“ Treba odpovedať: „Nie, nemám, mám ich rád“. Alebo, keď sú pokúšaní k nevernosti je potrebné mať dar bážni Božej.

Človek, ktorý má bázeň Božiu nechce urobiť nič zlého, pretože má rád Pána Boha. Byť v jeho blízkosti je pre neho najväčšou túžbou a radosťou. Neplní svoje povinnosti preto, že sa to „má“ alebo „musí“, ale z lásky. Svätý Ján hovorí: „*V láske niet strachu, a dokonalá láska vyháňa strach,My milujeme, pretože on prvý miloval nás*“. (1 Jn 4; 18-19)

Ad Cisárovná

K bázni Božej patrí tiež poctivosť života: odvaha byť tým, čím sme, priznať si svoje hranice, nehrať sa na viac, zbaviť sa falošných ohľadov na to, čo si tí druhí i mne myslia.

Vieme, ako sa pestuje kvetina poctivosti? Prosme Ducha Svätého o dar bázni Božej, aby sme mali Boha radi nadovšetko. Jedine čoho by sme sa mali báť je hriech.